

ს ა ქ ა რ თ ვ ე ლ ო ს რ ე ს პ უ ბ ლ ი კ ი
მ ი კ ა ლ ა ქ ე ო ბ ი ს ა
II

I.

1. საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის მოქალაქედ ჩათვლება ყოველი მკვიდრი, რომელიც მიწერილი იყო რესპუბლიკის ტერიტორიის რომელსაღ ადმინისტრაციულ ერთეულზე 1914 წლის აგვისოს 19-მდე /ძვ.სტ./.

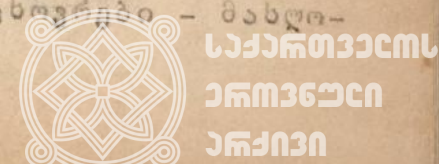
2. ყოველ რუსეთის იმპერიის ყოველი ქვეშევრდომი, რომელიც პირველ მუხლში აღნიშნულ მოთხოვნებებს არ აკმაყოფილებს, მაგრამ 1914 წლის იანვრის I-დან განუწყვეტილად სცხოვრობს საქართველოს ტერიტორიაზე და სამი თვის განმავლობაში ღლიდან ამ კანონის გამოქვეყნებისა განაცხადებს, რომ სურს საქართველოს მოქალაქეობა, მიღებულ იქნება საქართველოს მოქალაქედ მე-4 მუხლში აღნიშნული წესით.

3. მე-4 მუხლში აღნიშნულ წესითვე მიღებულ იქნება საქართველოს მოქალაქედ ყოველი რუსეთის იმპერიის ყოველი ქვეშევრდომი, რომელიც აკმაყოფილებს შემდეგ სამ პირობას: ა/ აქვს რაიმე უძრავი ქონება საქართველოს რესპუბლიკაში, ან თავის საქირაო შრომით ირჩენს თავს, ბ/ არა ნაკლებ სამი წლისა სცხოვრობს განუწყვეტილად საქართველოს ტერიტორიაზე და გ/ სამი თვის განმავლობაში ღლიდან ამ კანონის მიღებისა განაცხადებს, რომ სურს საქართველოს მოქალაქეობა.

4. მე-2 და მე-3 მუხლში აღნიშნული განცხადება წარედგინება ადგილობრივ მომრიგებელ მოხამართლეს, რომელიც მისცემს მთხოვნელს მოქალაქეობის მოწმობას, უკეთუ იგი სათანადო პირობებს აკმაყოფილებს.

ამ მუხლის ძალით მიღებული დადგენილება მომრიგებელმა მოხამართლემ დაუყოვნებლივ უნდა აცნობოს სათანადო პროკურორს. უკანასკნელს უფლება აქვს ახლის მიღების ღლიდან ორი კვირის ვადაში განასაჩივროს ასეთი დადგენილება.

5. ყოველი რუსეთის იმპერიის ყოველი ქვეშევრდომი ქართველი ჩარიცხულ იქნება საქართველოს მოქალაქე შემოადნიშნულ /I.2,3 მუხ./ პირობის გარეშე, უკეთუ ის სამი თვის განმავლობაში ღლიდან ამ კანონის გამოქვეყნებისა განუცხადებს ამის სურვილს: საქართველოში მცხოვრები ადგილობრივ მომრიგებელ მოხამართლეს, სოფო უცხო სახელმწიფოში მცხოვრები - მახლო-



ბელ კონსულს. ეს უკანასკნელი ვალდებული არიან მისცენ მთხოვნელს საქართველოს მოქალაქეობის მოწმობა.

II.

6. საქართველოს მოქალაქედ ჩაითვლება აგრეთვე:

- ა) შვილი საქართველოს მოქალაქისა, დაბადებული საქართველოს ტერიტორიაზე, ან მის გარეშე.
- ბ) ქორწინების გარეშე შობილი საქართველოს მოქალაქე დედისაგან.
- გ) ცოლი ან ქვრივი საქართველოს მოქალაქისა.
- დ) კანონიერის წესით შვილად აყვანილი საქართველოს მოქალაქისაგან.
- ე) უცხოეთში გათხოვილი საქართველოს მოქალაქე ქალი, რომელიც დაქვრივების ან განქორწინების შემდეგ განაცხადებს საქართველოს მოქალაქეობის მიღების სურვილს; ხოლო უწლოვანო შვილი ასეთი ქვრივისა ან განქორწინებულისა, უკეთუ ერთი წლის განმავლობაში დასრულწლოვანების შემდეგ არ განაცხადებს მამის მოქალაქეობაში დარჩენის სურვილს.
- ვ) უცხოელთა უწლოვანო შვილი, ქორწინებაში თუ მის გარეშე შობილი იმ დღიდან, როცა მისი მშობლები მიიღებენ საქართველოს მოქალაქეობას.
- ზ) შვილი საქართველოს იმ მოქალაქე ქალისა, რომელიც უცხოელს მისთხოვდება, მაგრამ მუდმივად სცხოვრობს საქართველოს ტერიტორიაზე, უკეთუ ერთი წლის განმავლობაში დასრულწლოვანების შემდეგ არ განაცხადებს, რომ სურს მამის მოქალაქეობა შეინარჩუნოს ღ
- ჰ) ვინც ნატურალიზაციით მოიპოვებს საქართველოს მოქალაქეობას.

7. ნატურალიზაციით მოქალაქეობის მოპოვებისათვის შუამდგომლობის აღძვრა შეუძლიან უცხო ქვეშევრდომს ან უქვეშევრდომს, რომელიც უკანასკნელი ორი წლის განმავლობაში განუწყვეტლივ სცხოვრობს რესპუბლიკის ტერიტორიაზე. შუამდგომლობა უნდა წარედგინოს ადგილობრივ თვითმმართველობის საბჭოს, რომელიც ერთი წლის შემდეგ დღიდან შუამდგომლობის აღძვრისა განიხილავს მის თხოვნას ღ მთავრებს მთხოვნელს მოქალაქეობას, უკეთუ მას სახელმწიფოსა და საზოგადოებისათვის მავნე პირად არ მიიჩნევენ. თხოვნის შეტანიდან განხილვამდე მთხოვნელი აუცილებლად საქართველოში უნდა ბინადრობდეს.

შ ე ნ ი მ ვ ნ ა I: ყოველი უცხო ქვეშევრდომი, რომელსაც რაიმე თვალსაჩინო ღვაწლი მიუძღვის რესპუბლიკის წინაშე თავისი სამეცნიერო შრომით, სამხედრო დასმარებით, საზოგადოებრივად მოღვაწეობით თუ სხვა



მხრივ, შეიძლება ამ ვადის მოუთხოვნელადაც იქნეს მიღებული საქართველოს მოქალაქედ.

შ ე ნ ი შ ვ ნ ა 2: ვადის მოუთხოვნელად შეიძლება მიღებულ იქნეს საქართველოს მოქალაქედ აგრეთვე ყოველი უცხო ქვეშევრდომი ქართველი.

8. საქართველოს რესპუბლიკის მოქალაქეს არ შეუძლიან იყოს იმავე დროს უცხო სახელმწიფოს მოქალაქედ.

9. საქართველოს რესპუბლიკაში მხოლოდ მისი მოქალაქე არის აღჭურვილი პოლიტიკური უფლებით.

10. საქართველოს რესპუბლიკის მოქალაქეობას ჰკარგავს :

- ა) ვინც უცხო სახელმწიფოს ქვეშევრდომობას მიიღებს ნატურალიზაციის წესით.
- ბ) ვინც უცხო სახელმწიფოს სამხედრო ან სამოქალაქო თანამდებობას მიიღებს საქართველოს მთავრობის ნებადაურთველად.
- გ) ვინც უცხო ქვეშევრდომს მისთხოვდება და არ განაცხადებს საქართველოს მოქალაქედ დარჩენის სურვილს.

III.

II. 1918 წლის ივლისის 16-ს დებულება საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის მოქალაქეობისა გაუქმებულია.

1919 წ. მაისის 27.

საქართველოს დამფუძნებელი კრების

ნ. ყაზბეგ

თავმჯდომარის უფროსი ა მ ს ა ნ ა ბ ი ა

საქართველოს რესპუბლიკის მთავრობის

თ ა ვ მ ჯ დ მ ა რ ე

